RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 144.089 van 3 mei 2005
in de zaak A. 159.356/XII-4356.

In zake : Wim VAN DORPE,
die woonplaats kiest bij
advocaat W. Van Der Gucht,
kantoor houdende te Gent,
Sint-Denijslaan 201

tegen :

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS, vertegenwoordigd door de Scholengroep 23 Meetjesland,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. Stommels,
kantoor houdende te Antwerpen,
Amerikalei 220, bus 14.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Wim van Dorpe op 20 januari 2005 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van ongekende datum van de algemeen directeur van de Scholengroep 23 Meetjesland, waarbij hij met ingang van [10] januari 2005 preventief werd geschorst bij hoogdringendheid";

Gezien het op 28 januari 2005 ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur D. Mareen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 maart 2005 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 april 2005;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. Dieu, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat J. Fransen, die loco advocaat M. Stommels verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de algemeen directeur van de scholengroep 23 Meetjesland op 23 december 2004 beslist om verzoeker als leraar SO van het koninklijk atheneum Eeklo met ingang van 10 januari 2005 “preventief te schorsen bij hoogdringendheid”, daarbij onder meer overwegende “dat er zich wat [verzoeker] betreft in het verleden een ernstig functioneringsprobleem in het KA Eeklo heeft ontwikkeld waarvoor [hij] ook tuchtrechtelijk gesanctioneerd werd”, “dat de zich destijds stellende problematiek nog niet vergeten is bij de diverse participanten van het KA Eeklo, wat blijkt uit het verzoek [van de] directie en de petitie [van] talloze (31) van [verzoekers] (ex-)collega’s”, dat verzoeker “m.i.v. 1 januari 2005 [zijn] terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden zal beëindigen, zodat [hij] met ingang van 10 januari 2005 in het KA Eeklo dient in dienst te treden, wat [...] totaal onmogelijk geacht wordt” en “dat teneinde een escalatie te voorkomen, een afkoelingsperiode moet worden ingebouwd om het zoeken naar een structurele oplossing mogelijk te maken”;

Overwegende dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties alleen nodig is indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker in het inleidend verzoekschrift aanvoert :

"4.1. Verzoeker lijdt een moeilijk te herstellen, ernstig nadeel door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Een preventieve schorsing heeft in principe weliswaar een tijdelijk karakter en kan dus in beginsel geen nadeel veroorzaken dat niet naar behoren kan hersteld worden door een vernietigingsarrest.

In de uiteenzetting van het derde middel werd er echter reeds op gewezen dat de bestreden beslissing in casu een definitief karakter heeft, in die zin dat de preventieve schorsing van verzoeker tot doel heeft te verhinderen dat hij ooit nog in dienst zou treden bij het KA Eeklo.

4.2. Bovendien kan zelfs een preventieve schorsing die daadwerkelijk een tijdelijk karakter heeft luidens de rechtspraak van Uw Raad een moeilijk te herstellen, ernstig nadeel veroorzaken, wanneer zij kennelijk onwettig lijkt te zijn.

Vanwege haar uiteraard tijdelijke en niet-tuchtrechtelijke aard kan een preventieve schorsing in beginsel geen nadeel veroorzaken dat niet naar behoren hersteld kan worden door een vernietigingsarrest.

Het kan uitzonderlijk anders zijn om reden van de aard van de aangeklaagde onwettigheid of wanneer de bestreden beslissing kennelijk onwettig lijkt te zijn. De tijdelijkheid van de preventieve schorsing kan maar een beletsel zijn voor een schorsing van uitvoering wanneer het bestuur er niet lichtvaardig mee omspringt. (R.v.St., nr. 44.257, 28 september 1993)

In casu is de bestreden beslissing manifest onwettig. Zij werd niet genomen door de ter zake bevoegde instantie, zonder dat verzoeker ten gepaste tijde werd gehoord, is in feite een verdoken tuchtsanctie die wordt opgelegd voor feiten waarvoor verzoeker reeds tuchtrechtelijk werd veroordeeld en wordt bovendien niet afdoende gemotiveerd.

4.3. Verzoeker lijdt tevens een moeilijk te herstellen, ernstig nadeel ten gevolge van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing doordat deze een hypotheek legt op de professionele toekomst van verzoeker.

Het is evident dat scholen niet geneigd zullen zijn een leraar in dienst te nemen die na eerst een tuchtsanctie "terbeschikkingstelling voor twee jaar" te hebben opgelopen, preventief wordt geschorst.

Verzoeker is intussen reeds sinds september 1999 niet meer actief geweest. Hoe langer deze periode van inactiviteit duurt, hoe kleiner de kansen van verzoeker worden om ooit nog een nieuwe betrekking in het onderwijs te vinden. In die zin worden de gevolgen van de preventieve schorsing alsmaar erger tot zij zijn wederindiensttreding in het onderwijs (en zeker in het KA Eeklo) definitief onmogelijk zullen maken.

De ontheffing van de ambtenaar van zijn functies in de context waarin daartoe beslist wordt, vormt een zware maatregel waarvan de gevolgen zich niet beperken tot de dag waarop hij wordt beslist, maar die blijven bestaan en met de tijd verergeren, voor zover zij na het verstrijken van een bepaalde termijn onherstelbaar worden. (R.v.St., nr. 114.672,17 januari 2003)

Rekening houdend met de aard van het aangevoerde ernstige nadeel en onder voorbehoud van het onderzoek van de werkelijkheid ervan, vormt de verwijdering van een ambtenaar uit zijn dienst in het kader van een tuchtstraf een ernstige maatregel waarvan de gevolgen zich niet beperken tot de dag waarop tot deze maatregel wordt besloten, maar blijven voortbestaan en dermate erger worden met de tijd dat zij na verloop van een bepaalde termijn onherstelbaar worden. (R.v.St., nr. 111 .085, 7 oktober 2002)

4.4. De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing dreigt tevens afbreuk te doen aan de eer en de goede naam van verzoeker.

De preventieve schorsing van verzoeker, nadat deze reeds een tuchtsanctie had opgelopen, zal door derden ongetwijfeld als een nieuwe sanctie worden geïnterpreteerd.

Uw Raad oordeelde reeds herhaaldelijk dat een preventieve schorsing die afbreuk dreigt te doen aan de eer en de goede naam van de betrokken ambtenaar, een moeilijk te herstellen, ernstig nadeel kan veroorzaken. (zie R.v.St., nr. 111.085, 7 oktober 2002; R.v.St., nr. 65.800, 3 april 1997; R.v.St., nr. 114.672, 17 januari 2003)

4.5. Bovendien dient voor ogen te worden gehouden dat de bestreden beslissing er is gekomen naar aanleiding van een schrijven van de directrice van het KA Eeklo en een petitie van de personeelsleden van het KA Eeklo.

Deze personen zullen door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de indruk krijgen dat zij de mogelijkheid hebben om de terugkeer van verzoeker naar het KA Eeklo te beletten en dat het niet de bevoegde overheid doch zij zijn die beslissen over diens professionele toekomst. Verzoeker krijgt deze indruk trouwens ook.

Het morele nadeel dat verzoeker hierdoor lijdt zal niet kunnen worden hersteld door een vernietigingsarrest.

4.6. Het is ook duidelijk dat een terugkeer van verzoeker naar het KA Eeklo enkel mogelijk is na tussenkomst van een schorsingsarrest. Louter een vernietigingsarrest zal niet voldoende zijn om deze terugkeer mogelijk te maken aangezien de carrière van verzoeker tegen dan ongetwijfeld reeds een andere wending zal genomen hebben.

Verzoeker lijdt derhalve een moeilijk te herstellen, ernstig nadeel bij de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, zodat de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissing derhalve noodzakelijk is";

Overwegende dat de algemeen directeur, die op grond van de hiervoor aangehaalde motieven op het eerste gezicht mocht optreden bij hoogdringendheid, bij de kennisgeving aan verzoeker van zijn beslissing hem een motivering van 19 bladzijden heeft bezorgd en hem ook heeft meegedeeld dat de raad van bestuur zijn voorlopige beslissing moet bevestigen en dat de raad van bestuur hem met het oog op die beslissing zou uitnodigen op zijn eerstvolgende zitting; dat in die omstandigheden het beweerd "kennelijk onwettig" karakter van zijn beslissing ter staving van het nadeel niet wordt aanvaard; dat voorts het risico om in andere scholen niet meer aangenomen te worden hypothetisch is; dat hoe dan ook een dergelijk risico veeleer het gevolg is van de voorheen opgelopen tuchtsanctie "terbeschikkingstelling voor twee jaar" en van de inactiviteit wegens de daarna op vraag van verzoeker verleende terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden, dan vanwege de enkele maanden van de voorliggende preventieve schorsing; dat luidens de motieven van de algemeen directeur de preventieve schorsing "maximaal zes maanden kan duren"; dat dit de intentie om een maatregel voor onbepaalde duur op te leggen tegenspreekt; dat zelfs, zo het dispositief van de bestreden beslissing niet uitdrukkelijk een termijn bepaalt voor de opgelegde schorsing, en daargelaten nog de mogelijkheid voor verzoeker om steeds vroeger zijn wederopname te vragen, uit het toepasselijke rechtspositiedecreet blijkt dat deze ten

hoogste één jaar mag bedragen; dat een moreel nadeel in de regel wordt hersteld door de uit te spreken nietigverklaring; dat ook hier overigens de aangevoerde aantasting van eer en goede naam veeleer verband houdt met wat aan deze maatregel is voorafgegaan dan dat het voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden maatregel zelf;

Overwegende dat de uiteenzetting van verzoeker geen bijzondere elementen bevat en dat hij niet overtuigt dat de preventieve schorsing niettegenstaande haar uiteraard tijdelijke en niet-tuchtrechtelijke aard te dezen uitzonderlijk een nadeel kan veroorzaken dat niet naar behoren hersteld kan worden door een vernietigingsarrest; dat niet is voldaan aan een van de voorgeschreven grondvoorwaarden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie mei 2005, door :

de HH.	G. VAN HAEGENDOREN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

F. BONTINCK. **G. VAN HAEGENDOREN.**